



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 172 (XVI) — Nr. 497

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 2 iunie 2004

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 176 din 20 aprilie 2004 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 119, 120, art. 164 alin. (1) și (2), art. 165 alin. (1) și ale art. 179 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.....	1-4	64.		
			ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
			— Ordin al secretarului de stat al Autorității Naționale pentru Protecția Copilului și Adopție pentru aprobarea Standardelor minime obligatorii privind centrul de pregătire și sprijinire a reintegrării sau integrării copilului în familie	4-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 176

din 20 aprilie 2004

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 119, 120, art. 164 alin. (1) și (2), art. 165 alin. (1) și ale art. 179 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală

Nicolae Popa — președinte
Costică Bulai — judecător
Nicolae Cochinescu — judecător
Constantin Doldur — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Serban Viorel Stănoiu — judecător
Florentina Baltă — procuror
Mihai Paul Cotta — magistrat-asistent

din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, arătând că dispozițiile criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate, iar Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 40/2004, a admis excepția de neconstituționalitate cu acest obiect, în această situație fiind aplicabil art. 23 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată. Referitor la excepția de neconstituționalitate a celorlalte dispoziții criticate, se apreciază că este neîntemeiată, solicitându-se respingerea acesteia.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (3), art. 127 alin. (1) și (2) și art. 128 din Ordonanța Guvernului nr. 61/2002, republicată, excepție ridicată de Societatea Comercială „Plas Turo” — S.R.L. Râmnicu Vâlcea în Dosarul nr. 7.992/2003 al Judecătoriei Râmnicu Vâlcea.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca devenită inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 164 alin. (1) și (2)

Prin Încheierea din 23 octombrie 2003, pronunțată în Dosarul nr. 7.992/2003, **Judecătoria Râmnicu Vâlcea a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (3), art. 127 alin. (1) și (2) și art. 128 din Ordonanța Guvernului nr. 61/2002, republicată**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Plas Turo” — S.R.L. Râmnicu Vâlcea.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, referitor la art. 10 alin. (3) din ordonanță, că este neconstituțional, întrucât „limitează atribuțiile autorității judecătorești, încălcându-se dispozițiile capitolului VI din Constituție privind Autoritatea judecătorească”.

Totodată, în memoriul depus la dosar autorul excepției consideră că sunt neconstituționale atât art. 39 din Ordonanța Guvernului nr. 61/2002, republicată, cât și titlul III al acesteia, întrucât, prin trimiterea la art. 124 din același act normativ, reglementează o cauciune de 20% și pentru măsurile asigurătorii, în felul acesta ajungându-se, prin cumularea tuturor garanțiilor, să se achite o cauciune exagerată.

Un alt text criticat pentru neconstituționalitate este art. 127 din ordonanță, care consacră obligația depunerii unei cauciuni egale cu 20% din cuantumul sumei datorate, la unitatea teritorială a trezoreriei statului, o dată cu introducerea contestației la executare. În legătură cu acest text se susține că „apare nelegal ca această cauciune să se raporteze la suma datorată (pe care nu o contestă debitorul) [...]. Pe de altă parte se consideră că, pentru a-și îndeplini rolul său, cauciunea nu trebuie depusă la dispoziția uneia din părți, ci la un terț și la dispoziția instanței”.

Autorul excepției consideră că textele criticate încalcă dispozițiile art. 15 și 21 din Constituție, precum și prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Judecătoria Râmnicu Vâlcea, formulându-și opinia asupra excepției, consideră că „art. 10 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 61/2002 este constituțional”, ținându-se seama de „importanța deosebită a colectării taxelor și impozitelor la stat, mijloc de importanță primordială în constituirea bugetului de stat”. Totodată, instanța arată că „există mijloace procedurale de suspendare a executării creanțelor bugetare”.

În ceea ce privește dispozițiile art. 127 alin. (1) și (2) și art. 128 din Ordonanța Guvernului nr. 61/2002, republicată, referitoare la necesitatea depunerii cauciunii la înregistrarea contestației, instanța apreciază că sunt constituționale, întrucât, „în circuitul societăților — persoane juridice, sumele vehiculate sunt foarte mari și, de asemenea, [neîncasarea] taxelor aferente”, cu consecințe negative în întreaga economie.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția este neîntemeiată. Referitor la art. 10 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 61/2002, republicată, consideră că acest text nu încalcă prevederile art. 21 din Legea fundamentală, întrucât posibilitatea prevăzută pentru „debitorii bugetari de a exercita o cale de atac administrativ-jurisdicțională împotriva actelor de stabilire a obligațiilor bugetare nu limitează accesul liber la justiție, aceștia având posibilitatea de a ataca decizia pronunțată la instanța competentă de contencios administrativ, iar pe de altă parte, suspendarea obligației de plată condiționat de depunerea unei garanții la nivelul sumei contestate nu aduce atingere principiului constituțional menționat, garanția fiind instituită în scopul evitării exercitării cu rea-credință a căilor de atac”.

În ceea ce privește critica prevederilor art. 39 și ale titlului III din Ordonanța Guvernului nr. 61/2002, republicată, în raport cu dispozițiile art. 21 din Legea fundamentală, Guvernul arată că aceasta este nefondată. Potrivit

argumentării Guvernului, „Reglementarea unei proceduri speciale administrative de înființare și aducere la îndeplinire a măsurilor asigurătorii înaintea începerii procedurii de executare silită, justificată pe necesitatea instituirii cu celeritate a acestor măsuri, în vederea evitării pericolului ca debitorul bugetar să se sustragă de la urmărire sau să se ascundă ori să își risipească averea/patrimoniul cu consecința diminuării capacității de colectare a creanțelor bugetare, nu aduce atingere principiului constituțional al liberului acces la justiție atât timp cât împotriva actelor administrative prin care se dispun și se aduc la îndeplinire măsurile asigurătorii cel interesat poate face contestație la instanța judecătorească competentă”.

În legătură cu critica adusă dispozițiilor art. 127 alin. (1) și (2) și art. 128 din ordonanță se susține că, în realitate, accesul liber la justiție nu este îngrădit, „cauciunea constituind o garanție în vederea evitării abuzului de drept, exercitarea cu rea-credință a contestației la executare determinând tergiversarea soluționării cauzelor și, implicit, amânarea realizării creanțelor bugetare”.

În ceea ce privește pretinsa încălcare a prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Guvernul face referire la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia „dreptul de acces la o instanță nu este absolut, statul bucurându-se de o anumită marjă de apreciere, astfel încât limitările aduse să nu atingă acest drept în însăși substanța sa, să urmărească un scop legitim și să păstreze un raport de proporționalitate între mijloacele folosite și scop”.

De asemenea, Guvernul, în legătură cu constituționalitatea dispozițiilor art. 127 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 61/2002, republicată, invocă și jurisprudența Curții Constituționale, în sensul că au fost respinse prin mai multe decizii excepții de neconstituționalitate având același obiect.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, republicată, precum și celor ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată, îl constituie art. 10 alin. (3), art. 39 și întregul titlu III intitulat „Măsuri asigurătorii”, art. 127 alin. (1) și (2) și art. 128 din Ordonanța Guvernului nr. 61 din 29 august 2002 privind colectarea creanțelor bugetare, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 582 din 14 august 2003, cu modificările ulterioare.

Curtea constată că, ulterior ridicării excepției, Ordonanța Guvernului nr. 61/2002, cu modificările și completările ulterioare, a fost abrogată, cu excepția art. 152, prin art. 200 lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 941 din 29 decembrie 2003.

Dispozițiile criticate, în prezent abrogate, au fost, în principiu, reluate în noul act normativ — Codul de procedură fiscală, aprobat prin Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, după cum urmează:

— Art. 10 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 61/2002, republicată, avea următorul cuprins: „*Exercitarea de către plătitori a căilor de atac la organele competente ale creditorilor bugetari, cu privire la stabilirea obligațiilor bugetare, nu suspendă obligația acestora de plată. La cererea debitorului și ținând seama de motivele invocate de acesta, autoritățile administrației publice, prin organul competent în soluționarea contestațiilor, vor dispune suspendarea obligației de plată a creanțelor bugetare, până la soluționarea contestației, cu constituirea unei garanții la nivelul sumei contestate.*”

În cuprinsul art. 179 alin. (1) și (2) din Codul de procedură fiscală, dispoziția de mai sus a fost preluată în următoarea formă: „(1) *Introducerea contestației pe calea administrativă de atac nu suspendă executarea actului administrativ fiscal.*

(2) *Organul de soluționare a contestației poate suspenda executarea actului administrativ atacat până la soluționarea contestației, la cererea temeinic justificată a contestatorului.*”

— Art. 39 din Ordonanța Guvernului nr. 61/2002, republicată, avea următorul cuprins: „*Împotriva actelor prin care se dispun și se aduc la îndeplinire măsurile asigurătorii cel interesat poate face contestație în conformitate cu prevederile art. 124.*” (Art. 124 se referea la contestația împotriva oricărui act de executare silită efectuat cu încălcarea prevederilor ordonanței de către organele de executare, precum și în cazul în care aceste organe refuză să îndeplinească un act de executare în condițiile legii.)

În cuprinsul art. 119 alin. (10) din Codul de procedură fiscală, dispoziția de mai sus a fost preluată în aceeași formă, astfel: „*Împotriva actelor prin care se dispun și se duc la îndeplinire măsurile asigurătorii cel interesat poate face contestație în conformitate cu prevederile art. 162.*” (Art. 162, la care se face trimitere, se referă la contestația împotriva oricărui act de executare efectuat cu încălcarea prevederilor codului de către organele de executare, împotriva refuzului acestor organe de a îndeplini un act de executare în condițiile legii, precum și împotriva titlului executoriu în temeiul căruia a fost pornită executarea în cazul în care acest titlu nu este o hotărâre dată de o instanță judecătorească sau de un alt organ jurisdicțional și dacă pentru contestarea lui nu există o altă procedură prevăzută de lege.)

— Titlul III — Măsuri asigurătorii din Ordonanța Guvernului nr. 61/2002, republicată, în care era inclus și art. 39 (redat mai sus), reglementa condițiile în care puteau fi luate măsuri asigurătorii — poprire asiguratorie asupra veniturilor și/sau sechestrul asigurător asupra bunurilor mobile și imobile, proprietatea debitorului.

În prezent, potrivit Codului de procedură fiscală, măsurile asigurătorii sunt prevăzute în „*Titlul VIII — Colectarea creanțelor fiscale*”, „*Capitolul VI — Măsuri asigurătorii*”, „*art. 119 — Poprirea și sechestrul asigurătorii*” și „*art. 120 — Ridicarea măsurilor asigurătorii*”, având, în esență, același conținut cu cel al titlului III din Ordonanța Guvernului nr. 61/2002, republicată.

La alin. (10) al art. 119 din Codul de procedură fiscală sunt preluate dispozițiile privind posibilitatea contestării măsurilor asigurătorii, făcându-se, în același timp, trimitere la art. 162 din același cod privind contestația la executarea silită.

— Art. 127 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 61/2002, republicată, avea următorul cuprins: „(1) *Contestația la executare se face cu condiția depunerii numai de către persoanele juridice a unei cauțiuni egale cu 20% din cuantumul sumei datorate, la unitatea teritorială a trezoreriei statului.*

(2) *Dovada privind plata cauțiunii prevăzute la alin. (1) va însoți în mod obligatoriu contestația debitorului, fără de care aceasta nu va putea fi înregistrată.*”

Aceste dispoziții au fost preluate în aceeași formă de art. 164 alin. (1) și (2) din Codul de procedură fiscală.

— Art. 128 din Ordonanța Guvernului nr. 61/2002, republicată, avea următorul cuprins: „*La judecarea contestației instanța va cita și organul de executare în a cărui rază teritorială se găsesc bunurile urmărite ori, în cazul executării prin poprire, își are sediul sau domiciliul terțul poprit.*”

Această dispoziție a fost preluată, de asemenea, în aceeași formă în cuprinsul art. 165 alin. (1) din Codul de procedură fiscală.

În conformitate cu jurisprudența Curții Constituționale, care a stabilit că în cazul în care, după ridicarea excepției, prevederea supusă controlului de constituționalitate a fost abrogată, Curtea se pronunță asupra prevederii legale în noua sa redactare, dacă reglementarea abrogată a fost preluată, în principiu, în conținutul noului act normativ, în cauză Curtea urmând a se pronunța asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 119, 120, art. 164 alin. (1) și (2), art. 165 alin. (1) și ale art. 179 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

Critica de neconstituționalitate formulată de autorul excepției se bazează, în esență, pe susținerea că, potrivit textelor criticate, garanțiile prevăzute sunt exorbitante, iar cauțiunea prevăzută pentru contestația la executare, în prezent, de art. 164 alin. (1) și (2) din Codul de procedură fiscală se aplică și în cazul contestării măsurilor asigurătorii, precum și în cel al solicitării suspendării provizorii a măsurilor asigurătorii. Se susține că astfel sunt încălcate dispozițiile constituționale ale art. 16 privind egalitatea (întrucât aceste obligații revin numai debitorilor persoane juridice), ale art. 21 privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, precum și cele ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, text care se referă la dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, prin Decizia nr. 40 din 29 ianuarie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 229 din 16 martie 2004, a constat că dispozițiile art. 164 alin. (1), (2) și (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală sunt neconstituționale.

În consecință, potrivit dispozițiilor art. 23 alin. (3) teza a doua din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 164 alin. (1) și (2) din Codul de procedură fiscală, ridicată în cauză, a devenit inadmisibilă.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate referitoare la dispozițiile art. 119 din Codul de procedură fiscală, Curtea constată că aceasta este în prezent nefondată, întrucât, ca urmare a constatării neconstituționalității dispozițiilor art. 164 alin. (1), (2) și (3) din Codul de procedură fiscală, perceperea, la introducerea contestației, a cauțiunii de 20% prevăzute la art. 164 alin. (1) din cod în cazul contestării măsurilor asigurătorii a rămas fără obiect.

Referitor la dispozițiile art. 120 din Codul de procedură fiscală privind ridicarea măsurilor asigurătorii, Curtea reține că excepția este neîntemeiată, întrucât textul respectiv nu conține în sine prevederi de natură să contravină dispozițiilor constituționale invocate de autorul excepției sau celor ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Pentru aceleași rațiuni, Curtea reține ca nefondată și excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 165 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, care se referă la citarea de către instanță a organului de executare în a cărui rază teritorială se găsesc bunurile urmărite ori, în cazul executării prin poprire, își are sediul sau domiciliul terțul poprit.

În ceea ce privește susținerea că art. 179 alin. (1) și (2) din Codul de procedură fiscală [care a preluat, în principiu, dispozițiile art. 10 alin. (3) din fosta Ordonanță a Guvernului nr. 61/2002, republicată] „limitează atribuțiile autorității judecătorești, încălcându-se dispozițiile capitolului VI din Constituție privind Autoritatea judecătorească”, Curtea constată că acest text nu încalcă dispozițiile constituționale invocate de autorul excepției și nici pe cele ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Mai mult, în legătură cu acest text sunt

incidente, după revizuirea Constituției, dispozițiile art. 21 alin. (4) din Constituție, care prevăd că „*jurisdicțiile speciale administrative sunt facultative și gratuite*”.

Curtea Constituțională s-a mai pronunțat asupra excepției de neconstituționalitate referitoare la dispozițiile art. 119, 120, art. 164 alin. (1) și (2), precum și ale art. 165 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 prin deciziile Curții nr. 118 din 16 martie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 380 din 30 aprilie 2004, și nr. 129 din 18 martie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 414 din 10 mai 2004. Prin aceste decizii Curtea a respins ca devenită inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 164 din Codul de procedură fiscală și ca nefondată excepția privind celelalte dispoziții criticate ale Codului de procedură fiscală.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, republicată, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 164 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Societatea Comercială „Plas Turo” — S.R.L. Râmnicu Vâlcea în Dosarul nr. 7.992/2003 al Judecătoriei Râmnicu Vâlcea.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 119, 120, art. 165 alin. (1) și ale art. 179 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de același autor în același dosar.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 aprilie 2004.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MUNCII, SOLIDARITĂȚII SOCIALE ȘI FAMILIEI
AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU PROTECȚIA COPILULUI ȘI ADOPTIE

ORDIN

pentru aprobarea Standardelor minime obligatorii privind centrul de pregătire și sprijinire a reintegrării sau integrării copilului în familie

În temeiul prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 12/2001 privind înființarea Autorității Naționale pentru Protecția Copilului și Adopție, aprobată și modificată prin Legea nr. 252/2001, și ale art. 9 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 770/2003 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Copilului și Adopție,

secretarul de stat al Autorității Naționale pentru Protecția Copilului și Adopție emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Standardele minime obligatorii privind centrul de pregătire și sprijinire a reintegrării sau integrării copilului în familie, prevăzute în anexa care face

parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin intră în vigoare începând cu data de 1 ianuarie 2005.

Secretarul de stat al Autorității Naționale pentru Protecția Copilului și Adopție,
Gabriela Coman

București, 19 mai 2004.
Nr. 64.

STANDARDE MINIME OBLIGATORII
privind centrul de pregătire și sprijinire a reintegrării sau integrării copilului în familie

Centrul de pregătire și sprijinire a reintegrării sau integrării copilului în familie, denumit în continuare CRI, are drept misiune reintegrarea în familie sau, în situația în care aceasta nu este posibilă, găsirea de alternative de tip familial pentru copiii care au o măsură de protecție.

Integrarea (utilizarea alternativelor de tip familial) vizează plasamentul/încredințarea copilului în familia extinsă, la asistentul maternal profesionist, la o persoană sau familie de plasament sau într-o familie potențial adoptatoare, ori adopția copilului, în condițiile legii.

Clienții serviciului sunt:

1. copiii care au o măsură de protecție;
2. familia, familia extinsă, asistentul maternal profesionist, persoana/familia de plasament, familia (potențial) adoptatoare, persoanele de referință sau alte persoane importante pentru copil.

Funcțiile esențiale pe care le îndeplinește CRI sunt : evaluarea, pregătirea, sprijinirea și monitorizarea copilului și familiei pentru realizarea eficientă a procesului de reintegrare/integrare.

Centrul de pregătire și sprijinire a reintegrării/integrării copilului în familie este complementar cu celelalte servicii pentru protecția copilului.

Standardele minime obligatorii prezente se aplică și în cazul activităților pentru reintegrarea/integrarea copilului în familie, care se desfășoară în alte servicii pentru protecția copilului, dacă standardele minime obligatorii ale acestora conțin prevederi în acest sens, de exemplu: serviciile de tip rezidențial, asistentul maternal profesionist.

Standardele sunt grupate pe următoarele arii de interes:

Informare și relații cu comunitatea

1. Activități de informare și relația cu comunitatea

Servicii oferite

2. Elaborarea Programului de Intervenție Specifică pentru reintegrare/integrare
3. Pregătirea clienților pentru reintegrare/integrare
4. Activități post-reintegrare/integrare

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

Administrare și management

5. Locația, resursele financiare și baza materială
6. Proceduri administrative și de management

Resurse umane

7. Recrutarea, angajarea și structura de personal
8. Formarea inițială și continuă a personalului
9. Supervizarea

INFORMARE ȘI RELAȚII CU COMUNITATEA

Standardul 1	Activități de informare și relații cu comunitatea Centrul de pregătire și sprijinire a reintegrării/integrării copilului în familie derulează activități de informare și promovare a serviciilor oferite și stabilește relații de colaborare cu comunitatea.
Rezultat	Comunitatea este informată despre existența și misiunea centrului de pregătire și sprijinire a reintegrării/integrării copilului în familie și se implică în sprijinirea activităților acestuia.
Cerințe pentru implementarea standardului 1	
1.1. CRI realizează și distribuie materiale promoționale și de informare (pentru copii, familii, profesioniști și alți membrii ai comunității) în ceea ce privește misiunea, serviciile oferite și modalitățile de acces la acestea.	
1.2. CRI se asigură că toate materialele promoționale și informațiile puse la dispoziția comunității respectă dreptul clienților la imagine, intimitate și confidențialitate.	
1.3. CRI își actualizează materialele promoționale și de informare periodic sau atunci când este necesar.	
1.4. CRI realizează și sprijină, cel puțin o dată pe an, campanii de informare și sensibilizare a comunității cu privire la importanța și necesitatea îngrijirii copilului într-o familie.	
1.5. CRI face publică informația relevantă referitoare la activitățile centrului, cu avizul coordonatorului CRI, cel puțin o dată pe an.	
1.6. CRI încurajează implicarea voluntarilor pentru activitățile de informare și comunicare cu comunitatea și coordonează activitățile acestora.	
1.7. În vederea îndeplinirii misiunii sale, CRI colaborează în rețea cu serviciile și programele comunitare, regionale și naționale de asistență și protecție a copilului și familiei.	

Indicatori pentru Standardul 1

- (I) 1.1. a. Existența materialelor promoționale și de informare (pliante, broșuri, afișe, etc.).
- b. Număr de materiale promoționale și de informare diseminate.
- c. Conținutul materialelor promoționale și de informare este adecvat grupului țintă (de exemplu, copii, familie, mass-media, etc.).
- d. Misiunea CRI este inclusă în materialele informative.
- e. Numărul de solicitări din partea membrilor comunității.
- (I) 1.2. Conținutul materialelor publicate.
- (I) 1.3. Număr de revizuiți ale materialelor promoționale și de informare.
- (I) 1.4. a. Numărul anual de campanii de informare și sensibilizare.
- b. Numărul de solicitări din partea membrilor comunității.
- (I) 1.5. a. Numărul de articole publicate anual care conțin date relevante din activitatea CRI.
- b. Raportul anual de activitate al CRI este făcut public.
- (I) 1.6. a. Număr de voluntari recrutați.
- b. Număr de voluntari implicați în activitățile de informare și comunicare cu comunitatea.
- (I) 1.7. Numărul de convenții de colaborare/parteneriat și numărul de programe în care este implicat CRI cu personalitate juridică și/sau furnizorul de servicii/an.

SERVICII OFERITE

Standardul 2	Elaborarea Programului de Intervenție Specifică pentru reintegrare/integrare Specialiștii centrului de pregătire și sprijinire a reintegrării/integrării copilului în familie întocmesc programul de intervenție specifică pentru reintegrare/integrare în familie pentru fiecare copil aflat în evidența centrului.
Rezultat	Clienții beneficiază de intervenție personalizată în vederea reintegrării/integrării în familie.
Cerințe pentru implementarea standardului 2	
2.1. Programul de intervenție specifică, denumit în continuare PIS, pentru reintegrare/integrare în familie, se elaborează în baza Planului individualizat de protecție, care este întocmit de managerul de caz, în conformitate cu prevederile standardele minime obligatorii privind managementul de caz în domeniul protecției copilului.	
2.2. PIS conține obiective pe termen scurt, mediu și lung, activitățile corespunzătoare acestor obiective, durata aferentă activităților, personalul de specialitate desemnat și alte persoane implicate, resursele materiale și financiare alocate activităților, precum și modalitățile de monitorizare și evaluare-reevaluare a acestor activități.	

2.3. Coordonatorul CRI desemnează pentru fiecare copil un responsabil de caz pentru elaborarea PIS pentru reintegrare/integrare în familie, cu sprijinul/consultarea specialiștilor identificați, în funcție de nevoile copilului.
2.4. Toate activitățile care vizează reintegrarea/integrarea copilului în familie se înregistrează sub formă de rapoarte de lucru ce sunt colectate și păstrate de către responsabilul de caz în dosarul pentru reintegrarea/integrarea copilului în familie.
2.5. Echipa CRI implică activ și consultă copilul în procesul de elaborare, luare a deciziilor, implementare și revizuire a PIS, în funcție de gradul său de maturitate, precum și familia și alte persoane importante pentru copil. Parteneriatul cu familia/reprezentantul legal este formalizat prin contractul încheiat cu managerul de caz, în care sunt precizate responsabilitățile părților cu privire la implementarea planului individualizat de protecție, precum și prevederi referitoare la rezolvarea eventualelor litigii. Dacă este cazul, se încheie un contract similar cu responsabilul de caz. Se recomandă adaptarea modelului de contract cu familia din Ordinul secretarului de stat al Autorității Naționale pentru Protecția Copilului și Adopție, al ministrului educației și cercetării, al ministrului sănătății și familiei și al președintelui Autorității Naționale pentru persoanele cu handicap nr.18/3989/416/142/2003 privind aprobarea Ghidului metodologic pentru evaluarea copilului cu dizabilități și încadrarea într-un grad de handicap.
2.6. Responsabilul de caz reevaluează și, după caz, revizuieste PIS cel puțin o dată la trei luni sau de câte ori este necesar.
2.7. Responsabilul de caz colaborează cu toți actorii sociali implicați în vederea implementării obiectivelor PIS.
2.8. Responsabilul de caz comunică în scris revizuirile PIS coordonatorului centrului, managerului de caz, și clienților ori de câte ori acestea apar.
2.9. Fiecare responsabil de caz se ocupa de un număr maxim de 15 cazuri active.

Indicatori pentru Standardul 2

- (I) 2.1. a. Existența Planului individualizat de protecție.
b. Existența PIS.
- (I) 2.2. Obiectivele PIS conduc la atingerea rezultatelor așteptate prin PIP.
- (I) 2.3. a. Fiecare copil are un responsabil de caz.
b. PIS reflectă recomandările specialiștilor.
- (I) 2.4. a. Existența dosarelor pentru reintegrarea/integrarea copilului în familie.
b. Existența rapoartelor de lucru: de vizită, de consiliere, contacte cu comunitatea, etc.
- (I) 2.5. a. Cunoașterea de către copii/familii/persoane importante pentru copil a obiectivelor cuprinse în PIS.
b. Contractele cu familia/reprezentantul legal sunt semnate de aceștia și de managerul de caz, respectiv responsabilul de caz.
c. Consemnarea opiniilor copilului, familiei și/sau ale altor persoane cu privire la elaborarea, implementarea și revizuirea PIS.
d. Conținutul contractului.
- (I) 2.6. Numărul de revizuiiri ale PIS.

(I) 2.7. a. Modalități de colaborare cu instituții/servicii implicate în implementarea PIS

b. Număr de adrese, rapoarte, etc.

(I) 2.8. a. Managerul de caz cunoaște revizuirile PIS.

b. Coordonatorul centrului cunoaște revizuirile PIS.

c. Familia cunoaște revizuirile PIS.

(I) 2.9. Numărul de cazuri pe responsabilul de caz.

Standardul 3	Pregătirea clienților pentru reintegrare/integrare Centrul de pregătire și sprijinire a reintegrării/integrării copilului în familie asigură condițiile și oferă serviciile necesare reintegrării/integrării copilului în familie.
Rezultat	Clienții sunt pregătiți pentru reintegrare/integrare.
Cerințe pentru implementarea standardului 3	
3.1. Nici o reintegrare/integrare în familie nu are loc fără pregătirea prealabilă a clienților implicați în cazul respectiv.	
3.2. În momentul intrării copilului în atenția CRI, specialiștii centrului asigură continuitatea asistenței oferite copilului prin valorificarea tuturor informațiilor referitoare la istoricul copilului și a altor documente legate de evoluția sa.	
3.3. Centrul sprijină copilul și familia pentru refacerea/menținerea/ consolidarea relațiilor copil-familie.	
3.4. CRI furnizează sau asigură accesul la servicii de consiliere psihologică, socială, medicală, juridică, educațională sau orice alte servicii pentru copil și familie corespunzător nevoilor acestora.	
3.5. Specialiștii centrului acționează pentru diminuarea efectelor negative ale separării copilului de mediul de proveniență și integrarea într-un nou mediu de viață.	
3.6. Specialiștii centrului furnizează sau asigură accesul la programe care au ca obiectiv formarea/dezvoltarea competențelor parentale.	
3.7. Echipa centrului planifică și mediază întâlnirile/vizitele copil-familie-persoană importantă pentru copil; se asigură obligatoriu cel puțin două întâlniri ale copilului cu familia/persoana, una într-un spațiu special amenajat și cealaltă la domiciliul familiei/persoanei.	
3.8. Echipa asigură cadrul fizic și profesional al contactelor directe dintre copil-familie-persoană importantă pentru copil.	
3.9. Echipa centrului inițiază, asigură și/sau sprijină activitățile care pregătesc comunitatea pentru o integrare socială eficientă a cuplului copil-familie.	

Indicatori pentru Standardul 3

(I) 3.1. Pregătirea prealabilă a clienților implicați în reintegrare/integrare

(I) 3.2. a. Familia deține informații relevante privind istoricul copilului din punct de vedere social, medical, educațional, psihologic.

- b. Dosarul copilului conține ancheta sociala, istoricul copilului, fotografiile și alte date relevante despre evoluția sa.
- (I) 3.3. a. Numărul rapoartelor de consiliere/client.
b. Conținutul rapoartelor de consiliere.
- (I) 3.4. a. Existența rapoartelor de consiliere.
b. Numărul și tipul de servicii oferite copilului și familiei.
- (I) 3.5. a. Numărul de activități desfășurate pentru diminuarea efectelor negative ale separării.
b. Consemnările din rapoartele de activitate.
- (I) 3.6. a. Existența programelor de formare/dezvoltare a competențelor parentale.
b. Numărul de familii care participă la programele de formare/dezvoltare a competențelor parentale.
c. Grilele de evaluare utilizate pentru măsurarea achizițiilor parentale.
- (I) 3.7. a. Existența unei planificări a întâlnirilor/vizitelor copil-familie-persoană importantă.
b. Rapoarte de întâlnire/vizită.
c. Număr de întâlniri/vizite între copil-familie-persoană importantă
- (I) 3.8. Rapoartele specifică locul întâlnirilor și profesioniștii care au participat la întâlnire/vizită.
- (I) 3.9. a. Familia este implicată în pregătirea comunității (de exemplu : școală, servicii de sănătate)
b. Numărul de activități în comunitate.
c. Documentele utilizate în pregătirea comunității.

Standardul 4	Activități post- reintegrare/integrare Centrul de pregătire și sprijinire a reintegrării/integrării copilului în familie asigura servicii post-integrare/reintegrare în beneficiul copilului și familiei.
Rezultat	Integrarea/reintegrarea copilului în familie și comunitate se finalizează cu succes.
Cerințe pentru implementarea standardului 4	
4.1. CRI furnizează sau asigură accesul la programe care au ca obiectiv consolidarea competențelor parentale.	
4.2. CRI furnizează sau asigură accesul la servicii de consiliere psihologică, socială, medicală, educațională pentru copil și familie în vederea menținerii unor relații durabile copil-familie și accesul la resurse ale clienților.	
4.3. Monitorizarea cazului se face pe o perioadă de minimum 3 luni din momentul reintegrării acestora în familie. Se recomandă ca această perioadă de monitorizare să fie în medie de 6 luni, cu posibilități de prelungire în anumite situații, în funcție de fiecare caz în parte.	
4.4. Pentru monitorizarea reintegrării copiilor în familie, CRI colaborează cu	

autoritățile locale de la domiciliul/reședința părinților.
4.5. Echipa centrului sprijină copilul-familia pentru depășirea eventualelor situații de criză survenite în timpul perioadei de monitorizare.
4.6. Pe baza rapoartelor de monitorizare și evaluare, responsabilul de caz recomandă managerului de caz închiderea cazului.

Indicatori pentru Standardul 4

- (I) 4.1 a. Existența programe de consolidare a competențelor parentale.
 b. Numărul de familii care participă la programele de consolidare a competențelor parentale.
 c. Grilele de evaluare utilizate pentru măsurarea achizițiilor parentale.
- (I) 4.2. a. Concluziile și recomandările din rapoartele de consiliere sunt incluse în rapoartele de monitorizare.
 b. Rapoartele de monitorizare reflectă situația integrării copilului în familie și comunitate.
 c. Numărul și tipul serviciilor.
 d. Resurse identificate puse la dispoziția clienților.
- (I) 4.3 a. Existența rapoartelor de monitorizare.
 b. Numărul de rapoarte de monitorizare.
 c. Existența hotărârilor CPC/instanței judecătorești de încetare a măsurilor de protecție specială prin reintegrarea copilului în familie.
- (I) 4.4. Convenții de colaborare și alte documente trimise de autoritățile locale către CRI.
- (I) 4.5. a. Numărul de rapoarte de evaluare/perioada de monitorizare
 b. Rapoartele specialiștilor specifică modul în care sunt sprijiniți copilul-familia.
- (I) 4.7. Recomandarea scrisă a responsabilului de caz.

ADMINISTRARE ȘI MANAGEMENT

Standardul 5	Locația, resurse financiare și baza materială Centrul de pregătire și sprijinire a reintegrării/integrării copilului în familie dispune de o locație accesibilă clienților, resurse financiare suficiente și o bază materială corespunzătoare îndeplinirii misiunii sale.
Rezultat	Copiii și familiile au acces la servicii de calitate oferite de centrul de pregătire și sprijinire a reintegrării/integrării copilului în familie.
Cerințe pentru implementarea standardului 5	
5.1. Centrul funcționează într-o clădire adecvată, adaptată serviciilor pe care le oferă și nevoilor beneficiarilor, inclusiv a clienților cu dizabilități.	
5.2. Centrul dispune de un număr suficient de spații pentru derularea tuturor tipurilor de activități în beneficiul copiilor și familiilor, inclusiv activități administrative,	

spații igienico-sanitare separate pentru clienți și personal, precum și posibilități de cazare temporară.
5.3. Spațiile sunt amenajate și dotate corespunzător desfășurării activităților oferite de centru.
5.4. Centrul se află într-un loc accesibil din punct de vedere al existenței mijloacelor de transport în comun.
5.5. Centrul este localizat în proximitatea celorlalte servicii complementare din comunitate.
5.6. Centrul dispune de autorizații de funcționare.
5.7. Centrul dispune de un buget adecvat și suficient derulării tuturor activităților, inclusiv pentru deplasarea copilului la viitorul domiciliu pe parcursul pregătirii reintegrării/integrării.

Indicatori pentru Standardul 5

- (I) 5.1. a. Clădirea în care este amplasat centrul este adecvată și adaptată.
 b. Accesibilitatea clădirii și spațiilor, inclusiv pentru persoane cu dizabilități.
- (I) 5.2. a. Număr de încăperi raportat la tipul de activități și la mărimea și structura echipei.
 b. Existența spațiilor igienico-sanitare separate pentru clienți și personal.
 c. Existența spațiilor destinate activităților în beneficiul clienților separate de spațiile administrative.
 d. Existența unui spațiu de cazare temporară.
- (I) 5.3. Amenajarea și dotarea spațiilor.
- (I) 5.4. Existența mijloacelor de transport în comun în vecinătatea CRI.
- (I) 5.5. Amplasarea CRI în vecinătatea unor SR și/sau a altor servicii comunitare pentru copii și familii.
- (I) 5.6. Existența autorizațiilor de funcționare: autorizație sanitară de funcționare, autorizație sanitar-veterinară, autorizație de prevenire și stingere a incendiilor, etc.
- (I) 5.7. Bugetul alocat centrului.

Standardul 6	Proceduri administrative și de management Centrul de pregătire și sprijinire a reintegrării/integrării copilului în familie dispune de un set de proceduri administrative și de management în concordanță cu misiunea sa.
Rezultat	Organizarea administrativă și managementul asigură funcționarea optimă a centrului de pregătire și sprijinire a reintegrării/integrării copilului în familie în beneficiul clienților.
Cerințe pentru implementarea standardului 6	
6.1. CRI funcționează într-un cadru legal, certificat de documente oficiale.	
6.2. CRI funcționează conform unui plan anual de acțiune, întocmit de coordonatorul centrului, pe baza prevederilor standardelor minime obligatorii și a nevoilor beneficiarilor.	
6.3. Coordonatorul CRI se asigură ca misiunea centrului să fie redactată și afișată	

pentru a fi cunoscută de toți angajații.
6.4. CRI își stabilește un regulament de ordine interioară sau norme interne de funcționare, care sunt aduse la cunoștința tuturor angajaților.
6.5. Centrul deține o bază de date care cuprinde informații legate de copiii și familiile pentru care s-au derulat activități specifice privind integrarea/reintegrarea, care este utilizată conform legislației în vigoare, în ceea ce privește accesul la informații și asigurarea confidențialității privind informațiile despre clienții CRI.
6.6. Funcționarea CRI se realizează în conformitate cu o metodologie de lucru proprie elaborată pe baza standardelor minime și a ghidului metodologic CRI.
6.7. Pentru îndeplinirea misiunii sale, CRI dezvoltă relații funcționale cu celelalte servicii pentru protecția copilului, furnizorii de servicii și, în mod special, cu serviciul de protecție de tip familial și cu cel de protecție de tip rezidențial din cadrul serviciului public specializat pentru protecția copilului.
6.8. Coordonatorul centrului organizează reuniuni de lucru cu întreg personalul, cel puțin lunar.
6.9. Coordonatorul CRI elaborează raportul anual de activitate și îl înaintează furnizorului de servicii.

Indicatori pentru Standardul 6

- (I) 6.1. Existența de hotărâri, autorizații, decizii, acte constitutive și statute, acorduri de funcționare, convenții de parteneriat, etc.
- (I) 6.2. Existența planului anual de acțiune care cuprinde cel puțin: obiectivele elaborate pe baza misiunii centrului, clienții, metodologia de lucru, activitățile derulate, resurse umane, materiale și financiare implicate.
- (I) 6.3. a. Afișarea misiunii centrului într-un loc vizibil și accesibil angajaților.
b. Cunoașterea misiunii de către angajații centrului.
- (I) 6.4. a. Existența regulamentului de ordine interioară/normelor interne de funcționare.
b. Semnarea regulamentului de către toți angajații.
- (I) 6.5. a. Existența bazei de date.
b. Baza de date este funcțională și actualizată.
c. CRI are un sistem clar de utilizare a bazei de date de către personal în ceea ce privește accesul la informații și asigurarea confidențialității clienților.
- (I) 6.6. Existența metodologiei proprii de lucru.
- (I) 6.7. Modalitățile de colaborare ale CRI cu serviciile SPSPC.
- (I) 6.8. a. Numărul de reuniuni de lucru/lună.
b. Conținutul proceselor verbale elaborate în urma reuniunilor de lucru.
- (I) 6.9. a. Existența raportului de activitate la sfârșitul fiecărui an, avizat de șeful ierarhic.
b. Informarea celor interesați în ceea ce privește conținutul raportului anual de activitate.

RESURSE UMANE

Standardul 7	Recrutarea, angajarea si structura personalului Centrul de pregătire și sprijinire a reintegrării/integrării copilului în familie utilizează politici eficiente de recrutare și angajare de personal
Rezultat	Personalul recrutat și angajat este eficient în îndeplinirea misiunii centrului de pregătire și sprijinire a reintegrării/integrării copilului în familie.
Cerințe pentru implementarea standardului 7	
7.1. Angajatorul recrutează și angajează personalul în conformitate cu specificul centrului, nevoile clienților și reglementările legale în vigoare.	
7.2. Coordonatorul CRI participă la luarea deciziilor referitoare la selectarea personalului centrului.	
7.3. Activitatea de recrutare și angajare de personal se înregistrează, iar documentele referitoare la această activitate se păstrează într-un dosar separat.	
7.4. La angajare se va ține cont obligatoriu de competențele, cunoștințele și abilitățile necesare în lucrul cu clienții ale fiecărui candidat.	
7.5. Coordonatorul centrului are studii superioare socio-umane și experiență în servicii pentru protecția copilului de minim 1 an.	
7.6. Personalul de specialitate are studii superioare socio-umane.	
7.7. Personalul este suficient pentru acoperirea tuturor serviciilor oferite de centru.	
7.8. CRI are o metodologie de recrutare, evaluare, pregătire și coordonare a voluntarilor.	

Indicatori pentru Standardul 7

(I) 7.1. Criteriile de selecție a personalului.

(I) 7.2. Dispoziția angajatorului de constituire a comisiilor de examinare a personalului.

(I) 7.3. a. Existența documentelor/materialelor care atestă recrutările de personal.
b. Conținutul documentelor.

(I) 7.4. Documentele care atestă cunoștințele, competențele și abilitățile personalului angajat.

(I) 7.5.-7.6. Diplomele de studii și alte acte care atestă calificarea și experiența personalului angajat.

(I) 7.7. a. Numărul de angajați conform organigramei.
b. Numărul de clienți /personal de specialitate.

(I) 7.8. a. Existența metodologiei de recrutare, evaluare, pregătire și coordonare a voluntarilor.

b. Existența contractelor de voluntariat în conformitate cu normele legislative în vigoare.

Standardul 8	Formarea inițială și continuă a personalului Centrul de pregătire și sprijinire a reintegrării/integrării copilului în familie asigură angajaților formarea în domeniul specific serviciilor oferite de acesta.
Rezultat	Angajații au pregătire și abilități profesionale corespunzătoare serviciilor centrului de pregătire și sprijinire a reintegrării/integrării copilului în familie.
Cerințe pentru implementarea standardului 8	
8.1. CRI utilizează un pachet de formare inițială specific activităților centrului.	
8.2. Coordonatorul centrului identifică nevoile de formare ale personalului de specialitate.	
8.3. Coordonatorul CRI încurajează angajații centrului să-și identifice nevoile de formare și să solicite cursuri de perfecționare, specializare.	
8.4. Personalul de specialitate al CRI, inclusiv coordonatorul, participă la cel puțin 42 de ore de formare continuă pe an, în domeniul protecției copilului și/sau în domenii care presupun îmbunătățirea cunoștințelor legate de psihologia copilului, relaționarea adecvată părinți-copii, rezolvarea conflictelor intrafamiliale, etc.	
8.5. Specialiștii CRI sunt încurajați să participe și la alte tipuri de cursuri de formare care îi pot ajuta în optimizarea muncii lor, inclusiv seminarii și conferințe.	
8.6. La angajare, în lipsa unei pregătiri în domeniul managementului serviciilor sociale, coordonatorul CRI beneficiază de formare în acest domeniu; anual, coordonatorul participă la cel puțin 21 de ore de formare în domeniul managementului de servicii.	
8.7. Voluntarii beneficiază de un număr minim de 14 ore de formare inițială în cadrul centrului și de formare continuă în domeniul protecției copilului.	
8.8. Educația permanentă și formarea profesională continuă a angajaților se realizează conform legislației în vigoare, prin intermediul cursurilor organizate în cadrul sistemului educațional, sanitar și al formării profesionale a adulților.	
8.9. CRI deține un punct de documentare cu materiale/lucrări de specialitate din domeniul protecției copilului pe care fiecare membru al echipei le poate consulta ori de câte ori are nevoie.	

Indicatori pentru Standardul 8

- (I) 8.1. a. Existența unui pachet de formare inițială.
 - b. Conținutul pachetului de formare inițială.
 - c. Documente care atestă absolvirea cursurilor.
- (I) 8.2. Fișa de evaluare a nevoilor de formare.
- (I) 8.3. Fișele de autoevaluare a nevoilor de pregătire.
- (I) 8.4. Documente care atestă cursurile de formare ale fiecărui specialist.
- (I) 8.5. a. Numărul de angajați care au participat la cursuri, seminarii, conferințe.
 - b. Numărul seminariilor, cursurilor, conferințelor.
 - c. Conținutul seminariilor, cursurilor, conferințelor.

d. Materiale/documente care atestă participarea la alte cursuri de formare/seminarii/conferințe.

(I) 8.6. Documente care atestă formarea coordonatorului în domeniul managementului serviciilor sociale.

(I) 8.7. Documente care atestă formarea inițială și continuă a voluntarilor.

(I) 8.8. Certificatele de absolvire cu recunoaștere națională și cele cu recunoaștere din partea angajatorului. În cazul celor din urmă se verifică modalitatea de desfășurare a programului de formare, utilizând criteriile existente în legislația de formare profesională a adultului.

(I) 8.9. Existența punctului de documentare în centru.

Standardul 9	Supervizarea Centrul de pregătire și sprijinire a reintegrării/integrării copilului în familie dispune de un sistem de supervizare a resurselor umane.
Rezultat	Personalul este motivat și eficient, asigurând servicii de calitate pentru clienți.
Cerințe pentru implementarea standardului 9	
9.1. Coordonatorul CRI are obligația de a asigura supervizarea internă și externă a personalului de specialitate și a voluntarilor.	
9.2. Supervizarea este asigurată de specialiști cu studii superioare socio-umane și experiența de cel puțin 2 ani în servicii pentru copil și familie în plus față de persoanele cărora le asigură supervizarea.	
9.3. Ședințele de supervizare au loc periodic, individual și în echipa, cel puțin o dată pe luna și/sau la solicitarea supervisorului sau a membrilor echipei centrului.	
9.4. Furnizorul de servicii are obligația de a asigura supervizarea coordonatorului CRI.	
9.5. Supervizarea voluntarilor este asigurată de personalul desemnat de coordonatorul CRI.	

Indicatori pentru Standardul 9

(I) 9.2. Documentele înregistrate referitoare la supervizare.

(I) 9.3. a. Număr de întâlniri de supervizare în grup/lună/an.

b. Număr de întâlniri de supervizare individuale/lună/an.

c. Rapoarte de supervizare individuală/de grup.

d. Număr de întâlniri de supervizare la solicitarea angajaților/echipei/an.

(I) 9.4. Număr de întâlniri de supervizare a coordonatorului/lună/an.

(I) 9.5. Număr de întâlniri de supervizare/voluntar/lună/an.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI – CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română – S.A. – Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro